

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara super omnes Sanctos Chorum facit separatum, n. 4

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

gelorum in Canticis: *Qua est ista, qua ascendit per desertum sicut virgula sumi ex aromatibus myrris & thuris, & uniuersi pulueris pigmentarum dicit profectam non de virginitate sola, quæ fuit singularis in Maria, sed de immentitate gratiæ, quia uniuersæ virtutes in ea resperebant ex incendio diuini amoris suauitatem odoris: Et beate, inquit, in modum virgula sumi ex aromatibus, quia facta est rosa in hoc ostium Dei, odoramens de se spargens usque ad cælos, non qualiacunque, sed uniuersi pulueris pigmentarij. hæc ex Ildesonso. Quæ eadem fere ad verbum habentur in Sophronio inter opera Hieronymi sermo de Assumptio Chrysothomus in sermone, qui legitur infra octauam Natiuitatis Virginis de ea agens: *Quidnam, inquit, illa sanctius: non Propheta; non Apostoli; non Martyres; non Patriarchæ; non Angeli; non Throni; non Dominationes; non Seraphim; non Cherubim; non denique aliud quicquam inter creatas res visibiles, aut inuisibiles manus, aut excellentius inueniri potest: eadem Adilla Dei est, & Mater: eadem Virgo, & Mater: vis ma cogno, care quanto Virgo hæc præstantior sit cælestibus potentijs: illa cum timore, & tremore assistunt faciem velantes suam: hæc humanum genus illi offert, quam genuit, sic Chrysothomus. Basilus Seleucia Episcopus oratione in Deiparæ Annunciationem de ea agens: *Qua dona, inquit, offeremus ipsi non indignat quippe qua tanta sit, ut uniuersa, qua mundi ambitu continentur cum illius dignitate comparari non valeant: Si enim Apostolus Paulus de alio Sancto verè asserit, quibus dignus non erat mundus: quid de Dea parente Virgine cogitare nos par est, qua uniuersos martyres suo splendore tantum excedit, quantum sol reliqua astra. Damascenus oratione 2. de dorm. Virg. agens de ea: *Videtur mihi videre hanc sanctis sanctiorem, & sacris factissorem, & pijs magis piam: dulcem manna urnam, aut (ut verius dicam) fontem super aliquem lectum recumbentem in aruina, & inclita Civitate Davidis, & iterum: Omnes, inquit, res creatas superat, omnibus dominatur operibus super cælos cælorum: exollitur incomparabiliter. Anselmus de excell. Virg. capit. 4. *Tota, inquit, christianitas nouit, qua illam super omnes cælos exaltatam, & angelicis choris prælatam certissime credit. & capit. 8. Deus, inquit, eam cuncta secum creaturæ perennitate dominaturam in throno gloria sua collocavit. Bernardus sermone signū magnū: *Hæc, inquit, super omnes Angelorum******

choros, super Cherubim quoque, ac Seraphim exaltatam nefas est dubitare. & sermone 1. super missus est: *Nonne tuo, imò veritate iudicio, illa qua Deum habuit filium super omnes etiam choros exaltabitur Angelorum? Quarticus sermone de Assumpt. ex persona Christi ad Virginem. Nullus, inquit, mihi plus ministrans in humilitate mea, nulli abundantius administrare volo in gloria mea: nec satis glorificatus uiuor, donec tu glorificeris. Rupertus libro 3. in Cantic. 4. *Veni, inquit, coronaberis: ita coronaberis, ut in Cælo Regina Sanctorum, & in terris Regina sis reguorum. S. Bernardus tom. 3. sermone 11. artic. 2. cap. 3. de Assumptio. Virginis agens: *Tota, inquit, Trinitas uniuersa, & concordis voluntate hanc inestimabilem Virginem ostendit esse suam sponsam incommunicabilis charitatis Cæli Regiam inattingibilis dignitatis: mundi Dominam imparcipabilis potestatis: electorum omnium genitricem piam inefficabilis pietatis: omnium Dei hostium conculcatricem triumphantissimam insuperabilis strenuitatis: omnium cælestium thesaurorum dispensatricem largissimam pro sua complacencia voluntatis. hæc S. Bernardus.***

DEIPARA SVPER OMNES SANCTOS
chorum facit separatum.

4. **Q**uod verò spectat ad secundum, Deipara Deipara iam licet super omnes euectam, per super omnes chorum facere ab aliis distinctum, manentes Sancti fit ex Patribus habetur: quamuis enim Sancti chorum in pro meritorum varietate ad diuersos Angelorum choros assumantur; Beatissima tamen Virgo quoniam dignitatem obinet altioris ordinis, & statum seruorum excedit; ideo supra omnes incomparabiliter est collocata, & per se chorum facit seorsum & ab aliis Sanctis, & Angelis distinctum, & docent Theologi; & Angelorum, ac Sanctorum Domina, ac Regina verè prædicatur: ideo 1. Corint. 15. 1. Cor. 15. Apostolus agens de diuersitate gloriæ eorum, qui sunt in cælo: *Alia, inquit, claritas solis, quod Christo, alia claritas luna, quod Deipara, & alia claritas stellarum, quod reliquis Sanctis accommodare possumus, & ut omittam claritatem Christi solis iustitiæ, & lune claritate Eccles. Eccl. 43. sic habetur: *Vas, inquit, castrorum in excelso in firmamento cæli resplendens gloriæ: qua autem proportione luna stellarum lumen superat, nec aliqua ex illis ei comparari potest, ea Vir-**

Sophron.
Chrysoth.

Basilus
Seleucia
Episcopus,

Hebr. 11.

Damasc.

Anselm.

Bernard.

ea Virgo incomparabiliter aliorum Sancto-
rum gloriam excedit: quin etiam Virgo san-
ctissima non tantum lunæ, sed etiam soli al-
similatur: etenim Cant. 6. dicitur *electa ut sol*,
qui sicut similem non habet, ita nec similem
habet Deipara, neque est habitura, ideo separa-
tum chorum facit.

go, inquit, *sola constituit hierarchiam secundam
sub Deo Trino*, & uno, *Hierarchia primo*, &
*summo, apud quem Hierarchiam humanitas filii
sola sublimata sedet à dextris virtutis Dei per
unitatem suppositi*. Idem docet Gabriel Biel
serm. 27. qui est de Assumptione.

Cant. 6.

Damasce.

Damasce. Damascenus orat. 1. de dorm. Virg. *Dei ma-
tris*, inquit, & *seruorum Dei infinitum est discrimen*: sic Damascenus: tantò melior Angelis
effecta, quantò differentius præ illis nomen
hæreditauit; sicut enim Pater æternus nulli
Angelorum, sed soli Christo dicit, *Filius meus
es tu, ego hodie genui te*: ita sola Virgo inter cre-
aturas hæc venissimè eidem Christo dicit, *Fili-
us meus es tu, ego genui te*.

S. Bernard

Ideo S. Bernardus tom. 3. ser. 3. de glor.
nom. Mariæ art. 2. c. 1. *Certudinaliter*, inquit,
*tenendum est, quod ipsa sit supra omnem puram
creaturam in gloria exaltata, tamquam per se
implens, & continens unum integrum, ac tota-
lem statum: cui secundum rectam rationem alte-
ra persona congruè non potest addi, quia nullatenus
necet filium Dei, nisi unam solam naturalem
matrem habere, sed ratio naturalis ex gratuita
lege dicitur, quod mater Regis omnium est in sede
regia super omnes ministrorum ordines collocan-
da*. ita S. Bernardus. idem habet sermo. 11.
art. 2. cap. 2. Fulbertus Carnotensis Episco-
pus ad Virginem; *Tu in cælestibus*, inquit, *Re-
gnis prælata es cunctis virginum choris, Tu in illa
beatorum felicissima regia primi ordinis dignita-
tem adeptæ, & post pauca, Te ipse Rex Regum,
ut matrem veram, & decoram sponsam præ o-
mnibus dil. gens amoris amplexu sibi associat*. S.

Fulbertus

S. Antonin

Antoninus 4. part. tit. 15. cap. 20. §. 15. dicit Vir-
ginem esse exaltatam super omnem puram
creaturam in quarta hierarchia, & ex Alberto
affert aliquas rationes ad hoc probandum,
Plus enim, inquit, *distat Virgo à Seraphim in di-
gnitate, & gloria quam Seraphim à Cherubim*,
*sed Seraphim per excellentiam dignitatis ordi-
nem habet superiorem ad Cherubim, ergo Virgo
erit super hierarchiam Angelorum. Item plus im-
proportionabiliter differt Dominus à seruo, quam
seruus à seruo, sed omnes Angeli sunt administra-
torii spiritus, id est serui, & tamen inter eos diuer-
si ordines sunt, sed B. Virgo est Domina Angelo-
rum, ergo & improportionabiliter est supra Sera-
phim, & supra omnem hierarchiam Angelorum
exaltata* hæc S. Antoninus ex Alberto Ma-
gno. Gerson tract. 4. super Magnificat, *Vir-*

Gerson.

Hæc porro Deiparæ super omnes tum San-
ctorum ordines, tum etiam Angelorum cho-
ros exaltatio, qua chorum ab iis facit separa-
tum, colligi potest ex modo diuerso ab a-
liis, quo Deipara ex hoc deserto subuecta es-
se scribitur ad suum in cælo thronum, ete-
nim Cant. 8. ascendisse dicitur *innixa super
dilectum suum*, Elias namque 4. Reg. 2. curru
igneo, & equis igneis subleuatus est, quoniam eo
saptu elementarem regionem transgressurus
minimè erat, sed, ut verbis utar Gregorii
homil. 29. in Euangelia, *In cælum æreum su-
bleuatus est, ut in secretam quandam terra regio-
nem repente duceretur, ubi in magna iam car-
nis, & spiritus quiete viueret, quousque ad finē
mundi redeat, & mortis debitum solui*. Lazarus
verò quondam mendicus Luc. 16. quoniam
in beatitudine post Christi passionem inter
Angelos locum habiturus erat, ab ipsi-
met Angelis, veluti curru altioris ordinis,
quàm erat Eliæ currus, portatur in sinum
Abrahæ, qui erat tunc Limbus Patrum; in
quo animæ sanctorum detinabantur, donec
Christus in sanguine testamenti sui emitte-
ret eas de lacu, in quo non erat aqua. At ve-
rò Virgo beatissima, ut verbis utar Leonis
sermo. 11. de Ascensione, quamvis alio spe-
ctantis, quia super omnium creaturarum cæ-
lestium dignitatem euehenda, supergressu-
ra angelicos ordines, & ultra Archangelo-
rum a titudines eleuanda; nec vllis sublimi-
tatibus modum suæ prouectionis habitura,
nisi ad ætherum thalamum, ut canit Eccl. 5.
in quo Rex regum stellato sedet solio, assumpta,
ad dexteram filii collocaretur; idcirco subli-
miori virtute, quæ Angelos excedit, subuehi-
tur, Et *deliciis affluens ascendit innixa super
dilectum suum*.

Cant. 8.

4 Reg. 2.

Gregorius

Luc. 16.

Zach. 9.

Leo.

5. Hæc eadem Deiparæ super omnes An-
gelos, & Sanctos exaltatio non obscure præ-
significata videtur in eiusdem Præsentatio-
ne, cum primum à parentibus in templum
adducta, Deoque solemniter ex voto obla-
ta, atque consecrata est, tunc enim quindecim
templi gradus, ad quos quindecim illi
Psalmi Cantici graduum spectabant, non

Beate Vir.

omnium

Sanctorū

gloriam

supergressa.

Hierony. sine mysterio ascendit, de quo Hieronymus in lib. de ortu, seu Natiuit. B. Mariæ, sic scribit: Cum trium annorum circulus volueretur, & ablactationis tempus completum esset, ad templum Domini Virginem eius parentes cum oblationibus adduxerunt: erant circa templum iuxta quindecim graduum Psalmos, quindecim ascensionis gradus: in horum atque vno B. Virginem Mariam paruulam parentes constituerunt, cumq; ipsi vestimenta, qua in itinere habuerant, exuerent, & cultioribus, ex mora, vestibus se, & Maudioribus induerent, Virgo Domini sanctos singillatim gradus sine ducentis, & leuantia manibus ascendit, ut perfectæ aetati in hac duntaxat causa nihil deesse putaret. Iam quippe Dominus in Virginis sua infantia magnum quid operabatur, & quanta futurus esset, huius miraculi indicio pramonstrabat. hæc Hieronymus. Quindecim enim illi gradus templi ex S. Antonino 4. part. tit. 15. cap. 6 § 2. quindecim beatorum status in templo cælestis gloriæ infra Deum significabant, Nouem videlicet Angelorum ordines, & sex Sanctorum gradus, Patriarcharum scilicet, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atque Virginum; quorum omnium perfectionem eam transgressuram hoc quindecim graduum ascensu demonstratum est, quemadmodum animadvertit S. Antonin. loc. cit. & S. Vincentius ser. 1. & 2. de Natiuit. B. Mariæ, & alii, & in huius rei confirmationem S. Vincentius. & S. Antoninus citant illud Prover. 31. *Multa filia congregauerunt diuicias (virtutum scilicet dignitates) sed in. o. Virgo beata, supergressa es vniuersas.* Quod si de eius super sex Sanctorum ordines sublimatione loquamur, rectè de hoc illud Eccl. 34. ex persona Deiparæ (quod eidem ab Ecclesia in Missa, & officio accommodatur) intelligi potest. *Et in plenitudine, inquit, Sanctorum detentio mea: Quasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi Cypressus in monte Sion: Quasi Palma exaltata sum in Cades, & quasi Plantatio rosa in Iericho. Quasi Oliua speciosa in campis, & quasi Platanus exaltata sum iuxta aquas in plateis.* quibus verbis indicat Virgo sanctissima, quicquid præclari in aliis Sanctis est sparsum, in se plenissimè, cumulatissimeq; inueniri collectum; de quo egregiè Bernardus in illa verba: *Et in plenitudine Sanctorum detentio mea. Meritò, inquit, in plenitudine sanctorum detentio eius, cui nos fides defuit Patriarcharum,*

nec spiritus Prophetarum, nec zelus Apostolorum, nec constantia Martyrum, nec sobrietas Confessorum, nec castitas Virginum, nec fecunditas Coniugatorum, nec puritas Angelorum. hæc ille. ideoque statim ducta similitudine ex illis sex arboribus, quæ ibi subnectuntur, & in suis quæque locis propter earum, siue proceritatem, siue vtilitatem, siue suauitatem, siue pulchritudinem peculiari celebrantur, quomodo ipsa in cælesti Ierusalem exaltata, sex Sanctorum ordines sic supergressa demonstrat, verùm quomodo his arboribus Deiparæ præstantia exprimat, supra exposuimus, quæ verò ratione iidem sex arborum generibus, eiusdem exaltatio supra sex ordines Sanctorum indicetur; singillatim quamuis diuerso modo piè accommodant S. Antoninus 3. part. tit. 3. cap. 3. & Iacobus de Voragine serm. 6. de Assump.

6. Quod autem spectat ad eiusdem Deiparæ super Angelos exaltationem, nemini mirum esse debet si Virgo sanctissima omnium Angelorum ordines multis gradibus transcendit. Cæteri namque sancti pro meritum varietate, ut diximus, ad diuersos Angelorum choros efferuntur: At vero sanctissima Virgo cum omnes Angelicorum ordinum proprietates, & officia maiori cum charitatis excellentia ipsa vna obtineat, omnibus Angelorum deliciis, & prærogatiuis vberissimè affluens (quod S. Antoninus loco citato cap. 2. pluribus ex Alberti doctrina egregiè persequitur) & præterea actum aliquem præstantissimum, suoque modo Deo quam simillimum; & ut Alberti verbis utar, Deiformem habuerit. propterea non tantum ad Angelorum ordines ascendit, verùm etiam super omnes illorum choros incomparabiliter est euecta, sic, ut chorum ipsa perfecte distinctum efficiat. Atque ut id, quod probandum suscepimus planius fiat; dicam breui de singulorum ordinum officis, atque excellentia, ut cum analogia quadam nobiliori modo ea in Virgine reperiri ostenderimus, tandem ad actum illum, quo Angelos longè excedit, deueniamus.

Et primò quidem Angelorum munus Angeli est homines custodire, sic tamen, ut singuli Angeli singulos homines custodiant, ac tueantur: At v. o. sanctissima Virgo cum omnium communis sit Domina, & mater, ad quam suorum seruatorum, & filiorum cura

S. Antoninus.
Iacobus de Voragine.

Virgo sanctissima omnium et ordinum Angelicorum proprietates excellentius in se habet. S. Antoninus. Albertus Maganus.

pertinet, custodit, vt rectè ait S. Antoninus, vniuersaliter singulos, & singulariter vniuersos.

Archang. Secundò, Archangeli ciuitatibus præstant: At virgo sanctissima omnes vbiq; ciuitates, omnesq; Ecclesias tutatur, atque defendit;

Cant. 1. vt non immeritò ipsa de se dicat Cant. 1. *Posuerunt me custodè in vniuersis* id est ecclesiis, nullaq; vrbis est, quæ tot magnificentissimis templis in tantæ patronæ honorem excitatis sese sub eiusdem Virginis patrocinio, fideq; esse non profiteatur, ac prædicet.

Principatus. Tertio, Principatus Prouinciarum, & Regnis præficiuntur, sed Virgo regna omnia, & ipsam vniuersalem Ecclesiam suo præsidio complectitur, & tutatur. Quare luna, quæ ex

Gregor. Bernard. Gregorio hom. 29. in Evangelia, & Bernardo serm. signum magnum, propter lumen à Christo sole iustitiæ acceptum Ecclesiam significat, à S. Ioanne Apoc. 12. sub Virginis pedibus, id est patrocinio, conspicitur, ideoq; periclitanti mundo sæpè visa est suis

Apoc. 12. precibus succurrere, vt capit. 16. vberius dicemus, cum de eius misericordia differemus, & capit. 30. cum eam Aduocatam omnium ostendemus.

Cap. 16. Quarto, Potestates ex secunda hierarchia dæmones coercent; quod singulariter B. Virgo præstat, ideo Ecclesia sic eam precatur, *Tu nos ab hoste protege*, ipsa enim tartari serpentis caput contriuit Gen. 3. quod cap. 22. & seqq. ostendemus. *Hæc enim virga*, (quæ Virginem significat) percussus, vt dicitur Isa. 30. *pauebit Assur*, id est dæmon, eamq; ita venterentur; ac timent dæmones, ex reuelatione eiusdem Virginis apud S. Briggittam lib. 1. reuelationum cap. 9. vt eius audito nomine statim animam, quæ eorum vnguibus astricta tenebatur, relinquat, verum nisi aliqua sequatur emendatio, quasi sagitta velocissima reuertuntur ad eam, & lib. 6. earundem reuelationum S. Briggittæ cap. 21. Christus Dominus præclara dixisse scribitur de Virginis virtute supra dæmones.

Boisfates Quintò, Virtutes, quæ sunt quintus Angelorum ordo, miracula supra naturam operantur, At B. Virgo *miraculorum abyssus*, & *officina* dicitur, præsertim à Damasceno orat. 1. de Natiuit. quod cap. 20. multis exemplis ostendemus, & cap. 30. magis perspicuum fiet, omnibus enim in locis, in omnibus temporibus, ac penitus, & in quibuslibet morbis

Cap. 22. opitulatur, tanquam vniuersalis omnium patrona, eiusque templa, vbiq; miraculorum gloria illustrantur, & in dies noua eriguntur, vt de ea dici possit illud Iob. 29. *Gloria mea Iob. 29. semper innouabitur, & arcus meus in manu mea instaurabitur.*

Cap. 30. Sextò, dominationes præcipiunt de agendis, sed B. Virgo mater Dei verè est Dominamina mundi, & Angelorum Regina, ut capite præcedenti plenius demonstrauimus, imò ipsum nomen, Maria, Syriacè Dominam sonat.

Cap. 2. Septimò, Throni, qui & sedes Dei dicuntur, sunt ex prima hierarchia, in quibus Deus familiariter inhabitat, At Virginem sanctissimam præ omnibus Angelis Dei thronum dici, in qua peculiari ratione Deus inhabitauit, toto hoc opere probamus. Quæ tamen de hoc sancti Patres dicant, & quibus figuris ipsa in Dei throno adumbretur, vide quæ peculiariter dicta sunt cap. 2.

Cap. 2. Octauò, Cherubim, plenitudinem scientiæ sonant, At in Virginis utero Christus, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei Coloff. 2. requieuit, & Deum, quem ne ipsi quidem Seraphim propter emicantem inde splendorem liberè intueri audent, sed alis faciem obducunt, vt ex Isaiâ adnotauit Chrysostomus homil. 60. ad populum Antiochenum, ipsa Virgo familiariter in se excepit, & cum eo agit, & quis dubitat Deiparæ oculum ad diuina perspicienda longè clariorem esse ipsis Cherubim, & Seraphim? Quare Bernardus sermo. signum magnum, propterea sole vestitari dici vult, *Quoniam*, inquit, *diuina sapientiâ, ultra quam credi potest, penetravit abyssum, vt quantum sine personali vniõne creatura condito patitur, luci illi inaccessibili videatur immersa.* Rupert. in illud Cant. 1. *Introduxit me Rex in cellaria sua, ex persona Virginis, Et que sunt, inquit, illa cellaria Regis Dei? Nimirum sacra mysteria quacumq; continentur in scripturis sanctis. Nihil enim à me abscondit, sed omni dulcedine sua me inebriauit. Qui enim verbum suum quod erat, & est in corde suo mihi totum infudit, quomodo non etiam cum illo mihi omnia donauit? Hæc Rupertus.*

Cap. 20. Nonò, Seraphim ardentes, & charitate (quæ vinculum est perfectionis) incensi, ac iacentes merito dicuntur, sed Virgo sanctissima maiori charitate æstuat, vt iure ei aptetur illud Cant. 5. *Dicite dilecto meo, quia Cant. 5. amore*

Cap. 5. Nonò, Seraphim ardentes, & charitate (quæ vinculum est perfectionis) incensi, ac iacentes merito dicuntur, sed Virgo sanctissima maiori charitate æstuat, vt iure ei aptetur illud Cant. 5. *Dicite dilecto meo, quia amore*

Cap. 5. Nonò, Seraphim ardentes, & charitate (quæ vinculum est perfectionis) incensi, ac iacentes merito dicuntur, sed Virgo sanctissima maiori charitate æstuat, vt iure ei aptetur illud Cant. 5. *Dicite dilecto meo, quia amore*

Cap. 5. Nonò, Seraphim ardentes, & charitate (quæ vinculum est perfectionis) incensi, ac iacentes merito dicuntur, sed Virgo sanctissima maiori charitate æstuat, vt iure ei aptetur illud Cant. 5. *Dicite dilecto meo, quia amore*

opitulatur, tanquam vniuersalis omnium patrona, eiusque templa, vbiq; miraculorum gloria illustrantur, & in dies noua eriguntur, vt de ea dici possit illud Iob. 29. *Gloria mea semper innouabitur, & arcus meus in manu mea instaurabitur.*

Sextò, dominationes præcipiunt de agendis, sed B. Virgo mater Dei verè est Dominamina mundi, & Angelorum Regina, ut capite præcedenti plenius demonstrauimus, imò ipsum nomen, Maria, Syriacè Dominam sonat.

Septimò, Throni, qui & sedes Dei dicuntur, sunt ex prima hierarchia, in quibus Deus familiariter inhabitat, At Virginem sanctissimam præ omnibus Angelis Dei thronum dici, in qua peculiari ratione Deus inhabitauit, toto hoc opere probamus. Quæ tamen de hoc sancti Patres dicant, & quibus figuris ipsa in Dei throno adumbretur, vide quæ peculiariter dicta sunt cap. 2.

Octauò, Cherubim, plenitudinem scientiæ sonant, At in Virginis utero Christus, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei Coloff. 2. requieuit, & Deum, quem ne ipsi quidem Seraphim propter emicantem inde splendorem liberè intueri audent, sed alis faciem obducunt, vt ex Isaiâ adnotauit Chrysostomus homil. 60. ad populum Antiochenum, ipsa Virgo familiariter in se excepit, & cum eo agit, & quis dubitat Deiparæ oculum ad diuina perspicienda longè clariorem esse ipsis Cherubim, & Seraphim? Quare Bernardus sermo. signum magnum, propterea sole vestitari dici vult, *Quoniam*, inquit, *diuina sapientiâ, ultra quam credi potest, penetravit abyssum, vt quantum sine personali vniõne creatura condito patitur, luci illi inaccessibili videatur immersa.* Rupert. in illud Cant. 1. *Introduxit me Rex in cellaria sua, ex persona Virginis, Et que sunt, inquit, illa cellaria Regis Dei? Nimirum sacra mysteria quacumq; continentur in scripturis sanctis. Nihil enim à me abscondit, sed omni dulcedine sua me inebriauit. Qui enim verbum suum quod erat, & est in corde suo mihi totum infudit, quomodo non etiam cum illo mihi omnia donauit? Hæc Rupertus.*

Nonò, Seraphim ardentes, & charitate (quæ vinculum est perfectionis) incensi, ac iacentes merito dicuntur, sed Virgo sanctissima maiori charitate æstuat, vt iure ei aptetur illud Cant. 5. *Dicite dilecto meo, quia amore*

